

[Valdemar Sørensen.]

geligt til at ordne de Forhold, som det ærede Medlems Parti vil ordne med Forslaget.

Jeg skal saa med et Par Ord vende mig til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Betragtninger. De var lidt ejendommelige ved deres Tone. Den overraskede mig dog ikke — er der ikke meget Indhold i Musikken, kan man altid sætte Lyden op.

Jeg takker for det ærede Medlems Udtalelser om det ærede Medlem Hr. Einer-Jensens og min daarlige Moral, som vi alt-saa dog for en Gangs Skyld lykkeligt har overvundet ved at henvise Forholdet vedrørende Humlebæk-Fiskerne til en anden Lov. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette gjorde jeg for mit Vedkommende for det første, fordi den højtærede Indenrigsministers Forslag ikke omfatter Bebyggelser af den Art som disse Huse, og for det andet, fordi Lovgivningen om Huse paa Landet paa en langt bedre Maade beskytter den Slags Huse og Lejligheder. Loven om Brug af Huse paa Landet er nemlig en klar og redelig Husleje-lov af den gamle restriktive Slags, vi havde indtil 1931, med Forbud mod Opsigelser, med Begrænsning af Lejen, saa vidt jeg husker, til 4 pCt. af Ejendomsværdien, og med Kommissioner eller Udvalg, der paa et Haar ligner de Huslejenævn, det ærede Medlem har stræbt saa ivrigt efter at faa afskaffet her i Byen.

Det er da min fulde Overbevisning, at saafremt man ved at henvise Andragendet fra Fiskerne i Humlebæk til Behandling i Landbrugsministeriet muligvis kan opnaa, at de kommer ind under denne Lov om Brug af Huse paa Landet, da bliver disse Fiskere langt bedre beskyttede, end hvis de kom ind under Regeringens Huslejeforslag — jeg vil slet ikke tale om den Beskyttelse, de vilde faa, hvis de kom ind under det Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet. Det er vist, hvad jeg i Korthed kan sige om den Moral, der har dikteret mig min Stilling til dette lille Andragende fra Fiskerne i Humlebæk.

Jeg skal dernæst gøre den Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om de handlende, der hellere end at drøfte deres Beskyttelse i Lejeforhold skulde optage en Drøftelse om de Beskyttelsesregler, der muligvis fra det øvrige Samfunds Side maatte tages over for dem, at jeg forstaar det ærede Medlem saadan, at han og hans Parti hermed er inde paa at tænke paa en alvorlig Udvidelse af de svage

Lovbestemmelser, man allerede har om Priskontrol. Jeg forstaar, at det er det ærede Medlems Ønske at henlede de handlendes Opmærksomhed paa, at hans Parti hellere end at tænke paa en Beskyttelse for deres Butikker og Lokaler vil være betænkt paa at fremhæve det nødvendige i en Udvidelse af de priskontrollerende Muligheder, Lovgivningen for Øjeblikket byder. Skulde jeg tage fejl kan det ærede Medlem sige til, men det ærede Medlems Ord indeholder ingen anden Mening end denne, og jeg tvivler noget om, at de handlende, som endnu ud fra deres konservative Sindelag sætter deres Lid til det højtærede Medlem og hans Parti, kan være det ærede Medlem følgagtige.

Om De samvirkende Købmandsforeninger og de andre vil jeg dog gerne sige, at for saa vidt Købmandsforeningernes Formandsmøde afviser Talen om Beskyttelse af Lejerne som nødvendig og siger, at der ikke er fremkommet Eksempler paa Misbrug, og naar dette i saa høj Grad har Indflydelse paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Stemning over for Lovgivningen, saa maa jeg maaske minde om, at da Udvalget modtog en Deputation fra De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation — det ærede Medlem var selv til Stede —, hørte vi en Række Eksempler paa Misbrug, baade økonomiske og personlige, saa i hvert Fald hvad Hovedstaden angaar, har det ærede Medlem faaet alle mulige Oplysninger. Jeg tror ogsaa, at hvis man gennemser de Handelsblade, der har Tilknnytning til De samvirkende Købmandsforeninger, vil man kunne finde mange Afvigelser fra den Betragtning, Formandsmødet og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gjort gældende.

Men naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ligesom det ærede Medlem Hr. Elgaard afviser en Lovgivning af den Art, man skred til at afvikle i 1931, som unødvendig, idet man gør gældende, at de nuværende Forhold ikke giver Anledning til nogen Lovgivning, maa jeg dog spørge: Ud fra hvilken Opfattelse stiller det ærede Medlem da sine Forslag? Naar man ikke mener, der er Grund for en Lovgivning, hvorfor stiller man saa selv Forslag til den? Naar det ærede Medlem mener, at det ikke er nødvendigt at ordne Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, hvorfor stiller det ærede Medlem saa disse Forslag, der ganske vist er lige saa ubrugelige som det ærede Medlem Hr. Elgaards til Opfyldelse af Formaalet, men som dog skal udtrykke en vis Villighed i Opfattelsen hos